Úvod do informačních technologií

přednášky

Jan Outrata

září-prosinec 2009 (aktualizace září-prosinec 2012)

Reprezentace dat

Kódování dat

- data v počítači: celá čísla, čísla s řádovou čárkou (necelá), znaky různých abeced (pro písmena, cifry, symboly atd.) – alfanumerické znaky, speciální a řídící znaky
- binární reprezentace = kódování dat do posloupnosti binárních hodnot
- kód (kódování) = zobrazení čísel a znaků na binární hodnoty, pomocí kódových schémat a tabulek
- kód (kódové slovo) = binární hodnota, obecně posloupnost kódových znaků
- dekódování = převod kódového slova na původní číslo nebo znak
- různé kódy pro uložení dat, zpracování dat, zabezpečení (uložení, přenosu) dat proti chybám atd.
- kódující a dekódující log. obvody s pamětí = kodéry, dekodéry

Celá čísla

= interval \langle min. nekladné, max. nezáporné \rangle – hranice závisí na (konečném) počtu n bitů pro reprezentaci a použitém kódu

Nezáporná čísla:

Vážený poziční kód

- = zápis čísla ve dvojkové poziční číselné soustavě
- např. $123 = (123)_{10} = [IIII0II]_2$
- $(0, 2^n 1)$

Dvojkově desítkový kód (BCD, Binary Coded Decimal)

- zápis desítkových číslic čísla (zapsaného v desítkové soustavě) ve dvojkové soustavě s pevným počtem 4 dvojkových číslic pro každou desítkovou číslici
- např. $123 = [000100100011]_{BCD}$
- $(0, 10^{n/4} 1)$, pro $n = 4^k$
- neefektivní, složitější log. obvody, snadno dekódovatelný pro člověka, použití pro zobrazení čísel

Celá čísla

Nezáporná i záporná čísla:

Přímý kód

- znaménkový bit (0 pro nezáporná, I pro záporná čísla) + (vážený poziční) kód pro absolutní hodnotu čísla tzv. sign-magnitude
- např. $-123 = [IIIII0II]_{S2}$
- $\langle -2^{n-1}-1, 2^{n-1}-1 \rangle$
- neefektivní (nevyužitý 1 kód), nevhodný pro aritmetiku (testování znaménka, různé postupy sčítání a odčítání)

Aditivní kód

- vážený poziční kód pro (nezáporné) číslo rovno součtu kódovaného čísla a zvolené konstanty
- konstanta obvykle 2ⁿ⁻¹
- např. $123 = [IIIII0II]_{A(128)}, -123 = [I0I]_{A(128)}$
- $\langle -2^{n-1}, 2^{n-1} 1 \rangle$
- jinak reprezentovaná nezáporná čísla, složitější násobení, použití pro reprezentaci exponentu u reprezentace čísel s řádovou čárkou

Celá čísla

Inverzní (jedničkový doplňkový) kód

- = pro nezáporná čísla vážený poziční kód, pro záporná log. negace všech bitů váženého pozičního kódu absolutní hodnoty, 1. bit má význam znaménka
 - např. $-123 = [\mathbf{I} \dots \mathbf{0000100}]_I$
- $\langle -2^{n-1}-1, 2^{n-1}-1 \rangle$
- neefektivní (nevyužitý 1 kód), nevhodný pro aritmetiku (různé postupy sčítání a odčítání)

(Dvojkový) doplňkový kód

- pro nezáporná čísla vážený poziční kód, pro záporná log. negace všech bitů váženého pozičního kódu absolutní hodnoty zmenšené o 1 (ekv. log. negace všech bitů váženého pozičního kódu absolutní hodnoty s binárním přičtením I), 1. bit má význam znaménka
- např. $-123 = [I \dots 000010I]_{2'}$
- $\langle -2^{n-1}, 2^{n-1} 1 \rangle$
- efektivní, vhodný pro aritmetiku (odčítání pomocí sčítání se záporným číslem)

ÚKOL

Vytvořte binární reprezentace několika celých čísel pomocí aditivního, inverzního (jedničkově doplňkového) a (dvojkově) doplňkového kódu.

= **podmnožina racionálních čísel** – přesnost omezena na počet platných číslic, z důvodu konečné bitové reprezentace

Fixní řádová čárka

- pevně zvolený max. počet n platných číslic pro necelou část čísla (část za čárkou)
- ullet uložena pouze celočíselná část $oldsymbol{x}\cdot oldsymbol{B^n} \Rightarrow$ přibližná reprezentace
- přesnost (rozlišení čísel) B^{-n} , "přesnost na n platných číslic za čárkou"
- ⇒ celočíselná aritmetika (se zachováním přesnosti)

Fixní řádová čárka

Reprezentace necelé části čísla:

 necelá část F čísla jako součet (případně nekonečné) mocninné řady o základu B:

$$F = a_{-1} \cdot B^{-1} + a_{-2} \cdot B^{-2} + \cdots$$

$$(0,625)_{10} = 6 \cdot 10^{-1} + 2 \cdot 10^{-2} + 5 \cdot 10^{-3} =$$

$$(0,101)_{2} = 1 \cdot 2^{-1} + 0 \cdot 2^{-2} + 1 \cdot 2^{-3}$$

 tatáž necelá část čísla může být v poziční soustavě o jednom základu vyjádřena konečnou řadou, zatímco v soustavě o jiném základu nekonečnou řadou, např.

$$\begin{array}{lcl} (0,4)_{10} & = & 4\cdot 10^{-1} = \\ (0,0110011\ldots)_2 & = & 0\cdot 2^{-1} + 1\cdot 2^{-2} + 1\cdot 2^{-3} + 0\cdot 2^{-4} + 0\cdot 2^{-5} + 1\cdot 2^{-6} + 1\cdot 2^{-7} + \cdots \end{array}$$

získání zápisu necelé části čísla v dané číselné soustavě a naopak:
 podobné postupy jako pro celá čísla, jen místo dělení je násobení a naopak

Fixní řádová čárka

Získání (případně nekonečného) zápisu $(S_{-1}S_{-2}\ldots)_B$ necelé části F čísla (dané hodnoty) postupným násobením:

$$a_{-1} = 0$$

 $i = -1$
while $F > 0$ do
 $F = F * B$
 $a_i = F \mod B$
 $F = F - a_i$
 $i = i - 1$

Fixní řádová čárka

Získání (případně přibližné hodnoty) necelé části F čísla z jejího (konečného) zápisu $(S_{-1}S_{-2}\dots S_{-n+1}S_{-n})_B$ postupným dělením:

$$F = a_{-n}$$

for $i = -n + 1$ to -1 do
 $F = F//B + a_i$
 $F = F//B$

- // označuje dělení s řádovou čárkou
- převod zápisu necelé části čísla v soustavě o základu B^k na zápis v soustavě o základu B (a naopak) stejný jako u celých čísel

Fixní řádová čárka

Binární reprezentace:

- BCD nebo doplňkový kód celočíselné části čísla vynásobeného Bⁿ (ekv. doplňkový kód zřetězení vážených pozičních kódů celé a necelé části čísla)
- např. pro doplňkový kód $-5,25 = [\mathbf{I} \dots \mathbf{0} \mathbf{1} \mathbf{0} \mathbf{1} \mathbf{1}]_{2'}$ (přesnost na 2 platné číslice za čárkou)
- ullet interval čísel, hranice závisí na počtu t=m+n bitů pro reprezentaci a použitém kódu pro celou a necelou část čísla
- např. pro doplňkový kód: $\langle -2^{m-1}, 2^{m-1} 2^{-n} \rangle$
- různé formáty binární reprezentace, např. Qm.n (Texas Instruments),
 fxm.t
- použití u zařízení bez jednotky pro výpočty s plovoucí řádovou čárkou, při vyžadování konstantní přesnosti nebo kvůli rychlejší celočíselné aritmetice

Plovoucí řádová čárka

- pohyblivá pozice čárky mezi platnými číslicemi celé a necelé
 části čísla ~ počítačová realizace vědecké notace čísla
- číslo x reprezentováno v **semilogaritmickém tvaru** o základu b: $\mathbf{x} = \mathbf{s} \cdot \mathbf{b}^{\mathbf{e}}$
 - (pro $x \neq 0$) -b < s < 0 nebo 0 < s < b, tj. s,e takové, že před čárkou je pouze první nenulová číslice s
 - ullet používaný desítkový (b=10) a dvojkový (b=2) základ
 - např. $123,456 = 1,23456 \cdot 10^2 = 1,929 \cdot 2^6,$ $-0,123 = -1,23 \cdot 10^{-1} = -1.968 \cdot 2^{-4}$
- uloženy znaménko do 1 bitu, exponent e (včetně znaménka) do m bitů a normovaný tvar s absolutní hodnoty čísla do n bitů (significand, "mantissa")
 - exponent v aditivním kódu (s konstantou rovnou $2^{m-1}-1$) udává rozsah reprezentace, $\langle -b^{b^k}, b^{b^k+1} \rangle$, kde $b^k=2^{m-1}-1$
 - normovaný tvar absolutní hodnoty čísla v kódu pro fixní řádovou čárku (u základu 2 se číslice 1 před čárkou neukládá) udává přesnost reprezentace b^{-n}

Plovoucí řádová čárka

Různé formáty s různou přesností (standard IEEE 754):

- ullet základ b=2 i b=10, vážený poziční kód pro normovaný tvar
- single (float, 32 bitů) 8 bitů pro exponent, 23 bitů pro normovaný tvar, rozsah $\sim \langle -10^{38}, 10^{38} \rangle$, asi 7 platných desítkových číslic

```
123.456 = [0100001011110110110100101111001]_2

-0.123 = [10111101111110011101101101]_2
```

- **double** (64 bitů) 11 bitů pro exponent, 52 bitů pro normovaný tvar, rozsah $\sim \langle -10^{308}, 10^{308} \rangle$, asi 16 platných desítkových číslic
- další: half (16 bitů, 5 pro exponent), extended (long double, 80 bitů, 15 pro exponent), quad (128 bitů, 15 pro exponent)
- speciální "čísla": $-\infty, +\infty$ (exponent samé I, normovaný tvar nulový), NaN (Not a Number, exponent samé I), $-0 \neq 0$ (exponent i normovaný tvar nulové)

Plovoucí řádová čárka

- aritmetika s plovoucí řádovou čárkou
 - použité zaokrouhlovací algoritmy a výjimky (pro nedefinované operace)
 - měřítko výkonnosti počítačů (ve vědeckých výpočtech), jednotka
 FLOPS (FLoating point Operations Per Second)
- mnohem širší množina čísel než u fixní řádové čárky na úkor nižší přesnosti

ÚKOL

Vytvořte binární reprezentace několika racionálních čísel s fixní i plovoucí řádovou čárkou.

- posloupnost tisknutelných znaků = znaků různých abeced (pro písmena, cifry, symboly atd.) – alfanumerické znaky
- speciální a (netisknutelné) řídící znaky jen některé se zahrnují do plain textu

ASCII (American Standard Code for Information Interchange, 1963)

- standarní kódová tabulka pro kódování znaků anglické abecedy, cifer, symbolů (matematických aj.), speciálních (mezera, interpunkce, atd.) a řídících znaků (původně pro ovládání dálnopisu, odřádkování, návrat vozíku, tabulátory, backspace aj.)
- každý znak kódován původně do 7 bitů = 128 znaků
- přidán nejvyšší 8. bit, tj. tabulka rozšířena o dalších 128 znaků: některé znaky národních abeced, další speciální znaky (grafické, jednotky aj.)

Dec	Hex	Name	Char	Ctrl-char	Dec	Hex	Char	Dec	Hex	Char	Dec	Hex	Char
0	0	Null	NUL	CTRL-@	32	20	Space	64	40	@	96	60	,
1	1	Start of heading	SOH	CTRL-A	33	21	1	65	41	A	97	61	a
2	2	Start of text	STX	CTRL-B	34	22		66	42	В	98	62	b
3	3	End of text	ETX	CTRL-C	35	23	#	67	43	С	99	63	С
4	4	End of xmit	EOT	CTRL-D	36	24	\$	68	44	D	100	64	d
5	5	Enquiry	ENQ	CTRL-E	37	25	%	69	45	E	101	65	e
6	6	Acknowledge	ACK	CTRL-F	38	26	8.	70	46	F	102	66	f
7	7	Bell	BEL	CTRL-G	39	27		71	47	G	103	67	g l
8	8	B ackspace	BS	CTRL-H	40	28	(72	48	н	104	68	h
9	9	Horizontal tab	HT	CTRL-I	41	29)	73	49	I	105	69	i
10	OA.	Line feed	LF	CTRL-J	42	2A		74	4A	J	106	6A	j
11	OB	Vertical tab	VT	CTRL-K	43	2B	+	75	4B	K	107	6B	k
12	OC.	Form feed	FF	CTRL-L	44	2C	,	76	4C	L	108	6C	1
13	0D	Carriage feed	CR	CTRL-M	45	2D	-	77	4D	M	109	6D	m
14	Œ	Shift out	SO	CTRL-N	46	2E		78	4E	N	110	6E	n
15	0F	Shift in	SI	CTRL-O	47	2F	/	79	4F	0	111	6F	0
16	10	Data line escape	DLE	CTRL-P	48	30	0	80	50	P	112	70	р
17	11	Device control 1	DC1	CTRL-Q	49	31	1	81	51	Q	113	71	q
18	12	Device control 2	DC2	CTRL-R	50	32	2	82	52	R	114	72	r
19	13	Device control 3	DC3	CTRL-S	51	33	3	83	53	S	115	73	s
20	14	Device control 4	DC4	CTRL-T	52	34	4	84	54	T	116	74	t
21	15	Neg acknowledge	NAK	CTRL-U	53	35	5	85	55	U	117	75	u
22	16	Synchronous idle	SYN	CTRL-V	54	36	6	86	56	V	118	76	٧
23	17	End of xmit block	ETB	CTRL-W	55	37	7	87	57	W	119	77	w
24	18	Cancel	CAN	CTRL-X	56	38	8	88	58	X	120	78	×
25	19	End of medium	EM	CTRL-Y	57	39	9	89	59	Υ	121	79	у
26	1A	Substitute	SUB	CTRL-Z	58	3A	:	90	5A	Z	122	7A	Z
27	1B	Escape	ESC	CTRL-[59	3B	;	91	5B	[123	7B	{
28	1C	File separator	FS	CTRL-\	60	3C	<	92	5C	1	124	7C	1
29	1D	Group separator	GS	CTRL-]	61	3D	-	93	5D]	125	7D	}
30	1E	Record separator	RS	CTRL-^	62	3E	>	94	5E	^	126	7E	~
31	1F	Unit separator	US	CTRL	63	3F	?	95	5F		127	7F	DEL

Obrázek: ASCII tabulka

ASCII

- několik rozšíření pro různé národní abecedy různé kódové tabulky rozšířené ASCII, např. ISO 8859-1, CP437 (IBM PC, OS MS DOS)
- pro znaky české abecedy (východoevropské/středoevropské jazyky):
 - ISO 8859-2 (ISO Latin 2): standard ISO, používaný v UNIXových operačních systémech (OS)
 - Windows 1250 (CP1250): kód firmy Microsoft, používaný v OS MS Windows, od ISO 8859-2 se liší např. ve znacích š, ť, ž
 - Mac CE: kód firmy Apple, používaný v Apple MAC OS
 - CP852 (PC Latin 2): kód firmy IBM, používaný v OS MS DOS
 - další (česko-slovenské): kód Kamenických (další používané v OS MS DOS), KOI8-ČS (kód v rámci RVHP) a další
- ASCII art výtvarné umění kresby obrázků pomocí znaků ASCII v neproporcionálním fontu, např. emotikony ("smajlíky"), použití u textových negrafických systémů

Obrázek: ASCII art

EBCDIC (1964)

- kódování firmy IBM podle kódu pro děrné štítky
- základní osmibitový, rozšířený 16-bitový, různé pro různé národní abecedy
- nespojitý pro znaky latinky, dnes nepoužívaný

Unicode (1987-1991)

- rozšíření ASCII nestačí a jsou ad-hoc (např. problematické pro východoasijské, arabské, hebrejské aj. znaky)
- = původně 16-bitová tabulka znaků UCS-2 (Universal Character Set)
- později oddělení množiny znaků a kódů pro ně (do tzv. kódových bodů a do binární reprezentace)
- = standard ISO 10646 (definice UCS-4, 31-bitová) + algoritmy pro texty zprava doleva a oboustranné texty
- UCS = otevřená množina pojmenovaných znaků všech abeced a kombinovaných znaků (např. diakritických), v současnosti (2012) více než 110 000 znaků (poslední verze 6.2 z roku 2012), znaky jen přidávány, prostor pro více než milion znaků
- znakové sady = kódování podmnožiny znaků do kódových bodů (nezáporných celých čísel, U+hexčíslo), např. původní ASCII a její rozšíření, BMP (Basic Multilingual Plane) = prvních 65534 znaků UCS

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

- kódování kódových bodů do binární reprezentace
- pro jednoznačné kódování celé tabulky Unicode by bylo potřeba 21 bitů (hodnoty 0₁₆ až 10FFFF₁₆)
- UTF-8: do posloupnosti 1 až 6 bytů, kompatibilní s ASCII (7bitové, přímo) a ISO 8859-1 (prvních 128 dvoubajtových), nezávislý na "endian" itě systémů, všeobecně používané (zejména v UNIXových OS a na Internetu a WWW), RFC 3629
 - znaky U+0 až U+7F do 1 bytu 0_{16} až $7F_{16}$ (přímo)
 - další jako posloupnosti bytů, kde každý má nejvyšší bit roven \mathbf{I} , 1. byte $C0_{16}$ až FD_{16} určuje, kolik bytů posloupnost má (počtem nejvyšších jedničkových bitů následovaných $\mathbf{0}$), 5 bitů pro kód znaku, další byty 80_{16} až BF_{16} , 6 bitů pro kód znaku, big-endian
 - BMP jen 1 až 3 byty, české 1 nebo 2 byty (diakritické)
 - byty FE₁₆, FF₁₆ nepoužity

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

Tabulka: Kódování UTF-8

• např. "Příliš" = $[50C599C3AD6C69C5A1]_{16}$ ("ř" = U + 159, "í" = U + ED, "š" = U + 161)

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

- UTF-16: do posloupnosti 1 až 2 slov (2 byte), používané zejména v OS MS Windows a prog. jazyku Java, dříve UCS-2 (pevně 16 bitů)
 - ullet znaky U+0 až U+FFFF do 2 bytů přímo
 - další znaky do 4 bytů, 1. $D8_{16}$ až DB_{16} , 3. DC_{16} až DF_{16} , 2 bity pro kód znaku

Tabulka: Kódování UTF-16

- např. "Příliš" = $[0050015900ED006C00690161]_{16}$
- BOM (Byte-Order Mark, UTF signatura) = znak U + FEFF ("nedělitelná mezera nulové šířky") k rozlišení pořadí ukládání bytů (little/big-endian) v UTF-16 a odlišení UTF-16 od UTF-8, v UTF-16 byty $FE_{16}FF_{16}$ pro big-endian a $FF_{16}FE_{16}$ pro little-endian, v UTF-8 tyto byty neplatné, kód znaku jsou byty $EF_{16}BB_{16}BF_{16}$ (ve standardu explicitně povolené, ale nedoporučované, ale OS MS Windows používají k označení UTF-8)

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

 další: UTF-32/UCS-4 (pevně do 4 byte, příliš nepoužívané), UTF-7 (do posloupnosti 7-bitových ASCII znaků, pro e-mail), aj.

Kód pro nový řádek

- různý v různých operačních systémech
- LF (Line Feed, odřádkování, A₁₆): v UNIXových OS
- CR (Carriage Return, návrat vozíku, D₁₆) + LF: v OS MS DOS a Windows
- CR: v OS od firmy Apple

Escape sekvence

- = posloupnosti znaku **ESC (Escape, 1B_{16})** následovaného jedním nebo více znaky z ASCII
- rozšíření ASCII se speciálním významem sekvencí pozice kurzoru, barva nebo font textu na obrazovce znakového terminálu, přepnutí módu zařízení aj.

ÚKOL

Vytvořte binární reprezentace několika českých slov s diakritickými znaky pomocí kódování UTF-8 a UTF-16. K dispozici máte Unicode tabulku znaků (UCS).

- slouží k zabezpečení (binární reprezentace) dat proti chybám při jejich přenosu
- chyba = změna bitu
- detekční kódy: detekují chyby (změněné bity) v datech, při detekované chybě mohou být data znovu vyžádána (nebo i implicitně pomocí potvrzování správně přijatých dat = pozitivní potvrzování a časové prodlevy)
- samoopravné kódy (error correction code, ECC): dále poskytují možnost opravy (jistého množství) chyb a rekonstrukci původních (správných) dat
- kódy bin. reprezentace pro čísla a znaky samy o sobě nejsou zabezpečeny, tzn. změněné (chybné) bity jsou stejně pravděpodobné jako původní (správné)
- = (většinou) redundantní doplnění dat o detekční/samoopravný kód dat
- příjemce také vypočte kód (i s kódem), pokud je jiný než přijatý
 (nulový), detekuje/opraví chybu

Detekční kódy (error detection codes)

Opakování

- data rozdělena do bloků, bloky opakovány = kód
- příjemce porovná původní (první) a opakované bloky, různé = chyba
- jednoduché, neefektivní, nedetekuje stejné chyby ve všech blocích

Parita

- data rozdělena do bloků, sudá/lichá = pro lichý/sudý počet l v bloku je kód (paritní bit) roven l, jinak 0
- příjemce provede totéž a porovná paritní bit, různý = chyba
- výpočet paritního bitu pomocí log. operace XOR, příjemce provede XOR i s paritním bitem, nenulový (sudá)/nejedničkový (lichá) = chyba
- např. pro II0I0 je I (sudá)/0 (lichá)
- detekuje pouze lichý počet chyb
- použití pro detekci chyb při přenosu z/do pamětí

Detekční kódy (error detection codes)

Kontrolní součet (checksum)

- sudá parita = log. operace XOR bloků dat
- modulární součet = blok (dvojkového) doplňkového kódu aritmetického součtu čísel reprezentovaných bloky dat ve váženém pozičním kódu
- a jiné
- příjemce provede XOR/součet i s kódem, nenulový = chyba
- např. pro II00 0I0I I0I0 je 00II (při XOR)/0I0I (při aritm. součtu)
- detekuje lichý počet chyb na stejných pozicích v blocích
- nedetekuje změnu pořadí bloků nebo přidání/odebrání nulových bloků

Detekční kódy (error detection codes)

Cyklický redundantní součet (Cyclic Redunadacy Check, CRC)

- založen na cyklických kódech (vychází z algebraické teorie konečných polí a polynomů nad nimi)
- teoreticky: bity dat reprezentují koeficienty polynomu, který je vydělen tzv. generujícím polynomem řádu *n*, kód tvoří koeficienty zbytku
- prakticky: za data se přidá blok nul velikosti n, bin. reprezentace generujícího polynomu (divisor) má n+1 bitů, od 1. nenulového bitu dat se opakovaně provádí XOR s divisorem dokud nejsou všechny bity dat rovny $\mathbf{0}$, kód = přidaný blok
- ullet příjemce provede totéž s kódem místo bloku nul, nenulový = chyba
- blok např. byte (CRC-8), 2 byte (CRC-16), 4 byte (CRC-32) použití u počítačových sítí a úložných zařízení
- např. pro **II0I00II** a divisor **I0II** (gen. polynom $x^3 + x + 1$, CRC-3) je **II0**
- parita je speciální případ (CRC-1, gen. polynom x + 1)

Samoopravné kódy (Error Correction Codes, ECC, Forward Error Correction, FEC)

použití pro úložná zařízení a u bezdrátové komunikace

Opakování

většinově se vyskytující blok je správný

Multidimenzionální parita

- data organizována po blocích do mřížky a spočítány parity pro řádky i sloupce
- pro chybný bit jsou chybné řádková i sloupcová parita

Obrázek: 2-dimenzionální parita

n-dimenzionální parita umožňuje opravit n/2 chyb

Samoopravné kódy (Error Correction Codes, ECC, Forward Error Correction, FEC)

Hammingův kód

- založen na Hammingově vzdálenosti a paritě
- umožňuje detekovat až 2 současné chyby a opravit 1 chybu (Hammingova vzdálenost ≤ 1)
- složitější konstrukce
- použití u operačních pamětí

Další (výkonnější): Reed-Solomonovy kódy (CD/DVD, DSL), BCH kódy, konvoluční kódy aj.